

[Stubbjær Pedersen]

letteste, de valgte det vanskeligste, nemlig at acceptere besparelserne, vise ansvarlighed.

Det passer selvfølgelig ikke socialdemokratiet her i salen, at der rundt omkring i landet findes socialdemokratiske borgmestre, der ikke bare kan se, at yderligere besparelser er nødvendige, men også i modsætning til socialdemokratiet her i huset tør erkende og handle efter det.

Aktuelt forsøger i dag at fortælle, at disse foreninger ikke er enige med indenrigsministeren om noget som helst, og at indenrigsministeren nærmest omgås sandheden letsindigt. Men det er da også typisk for Aktuelt's kampagne i dag mod indenrigsministeren, at det er Aktuelt's egne historier; hverken hr. Tommy Simonsen eller hr. Per Kaalund kan citeres for at udtale, at de ikke har accepteret nye besparelser. Men der er vel ingen grund til at dvæle mere ved Aktuelt, for der er nok ikke så mange socialdemokrater, der frivilligt holder den.

Det andet punkt i lovforslaget vedrører en ændring i udligningen. Ordførerne for regeringspartierne har været inde på det, men generelt kan det vel siges, at indenrigsministerens forslag i hvert fald går i en retning, som vi hilser velkommen, nemlig at det bliver gjort lidt lettere at være en lille kommune, det bliver gjort lidt lettere at være en fattig kommune.

Personlig så jeg gerne, at ministeren gik endnu længere ad den vej, f.eks. ved at måske også selskabsskatten indgik i udligningen. Jeg tænker på et forslag, som indenrigsministeren har fået den 16. september fra en kommune i Ribe amt. Jeg ved ikke, om udvalget er bekendt med det forslag, som jeg synes der er mange gode tanker i. Men jeg forstår da også godt, at indenrigsministeren ikke helt har kunnet følge det. En af forklaringerne er sikkert den, som ministeren slutter af med i sin skriftlige fremsættelse, jeg citerer:

»Der er tradition for, at større ændringer af tilskuds- og udligningssystemet gennemføres med bred tilslutning i folketinget. Regeringen har udformet lovforslaget med henblik på at opnå den brede enighed, som det kommunale selvstyre er bedst tjent med.«

Jeg vil gøre ministerens håb om at få det flertal til mit.

Dræbye (RV):

Denne debat omhandler, selv om det måske ikke altid er til at få øje på, to væsentlige områder. Det ene er gennemførelse af ændringer i byrdefordelingen, det andet nedsættelse af de statslige tilskud til kommunernes virksomhed.

Inden jeg skal kommentere de konkrete lovforslag, vil jeg tillade mig at bruge lidt tid på at komme med nogle mere principielle betragtninger.

Det radikale venstre har som hovedregel støttet de meget betydelige ændringer i opgave- og byrdefordeling, der blev indledt med kommunalreformen i slutningen af 1960'erne. Kommuner og amtskommuner har overtaget meget betydelige opgaveområder. En af virkningerne har været en betydelig udligning af det offentliges serviceniveau, en anden virkning har været en betydelig vækst i de kommunale udgifter, i antallet af kommunalt ansatte og i de kommunale skatter.

Efter godt 10 år med denne udvikling er det rigtigt at overveje, hvorledes det er gået med de mere principielle mål, der lå bag denne kommunalreform og den ændrede byrde- og opgavefordeling, først og fremmest selvfølgelig ønsket om, at beslutning, udførelse og betaling skulle ligge hos samme instans i det offentlige niveau.

Dér må man nok konkludere, at der er et ganske godt stykke vej, til dette mål er opnået, og vi finder det fornuftigt, når det er muligt, at tage endnu nogle skridt henimod en større overensstemmelse imellem ansvar og finansiering. Kommunerne skal sikres større frihed til at træffe beslutninger, og de skal finansiere en større del af udgifterne selv. Vi mener også, at det i dag er muligt at tage yderligere skridt i denne retning uden at skabe byrdefordelmæssige skævheder.

Derfor er det radikale venstre principielt enig i den udvikling, som en nedsættelse af bloktilskuddene er udtryk for; det er ændringer, der burde gennemføres uafhængigt af de aktuelle konjunkturer for statsfinansierne.

Et andet væsentligt mål er at undgå forvridning i løsningen af de offentlige opgaver som følge af finansieringssystemet. Her mangler der også noget i at virkeliggøre målet, og også det vil vi være med til at sikre, men her venter vi i hvert fald endnu på forslag fra regeringen, som kan være medvirkende til at fastlægge målet.